

PÍSEŇ 0529

Kéž bychom to uměli

Piae cantiones 1582

1. Kéž by-chom to u - mě - li, zpí-vat pís-ně chvá - ly,
i když se nám ne - da - ří vše, jak jsme si přá - li. Kéž bychom svou pís-nič-kou

moh-li bliž-ním ří - ci, že je mů-že po-tě - šit Pán Bůh mi- lu - jí --- cí.

2. David skákal radostí, tak jak hudba hrála,
třebas k jeho vážnosti nevhodná se zdála.
Nic si z toho nedělal, i když lidem k smíchu
zpíval Bohu chvalozpěv, nedbal na svou pýchu.
3. Pavel seděl v žaláři, nohy v těžké kládě,
třebaže byl bez viny, nenadával vládě.
Do tmavého vězení nerad šel by býval,
to však na tom nemění, že si v poutech zpíval.
4. Tam, kde slova nestačí, ještě něco zbývá:
kdo se z víry raduje, ten ať Bohu zpívá.
Nemusí o hudbě mít třeba ani zdání,
přesto písni vděčnosti nic už nezabrání.

Tomáš Najbrt